

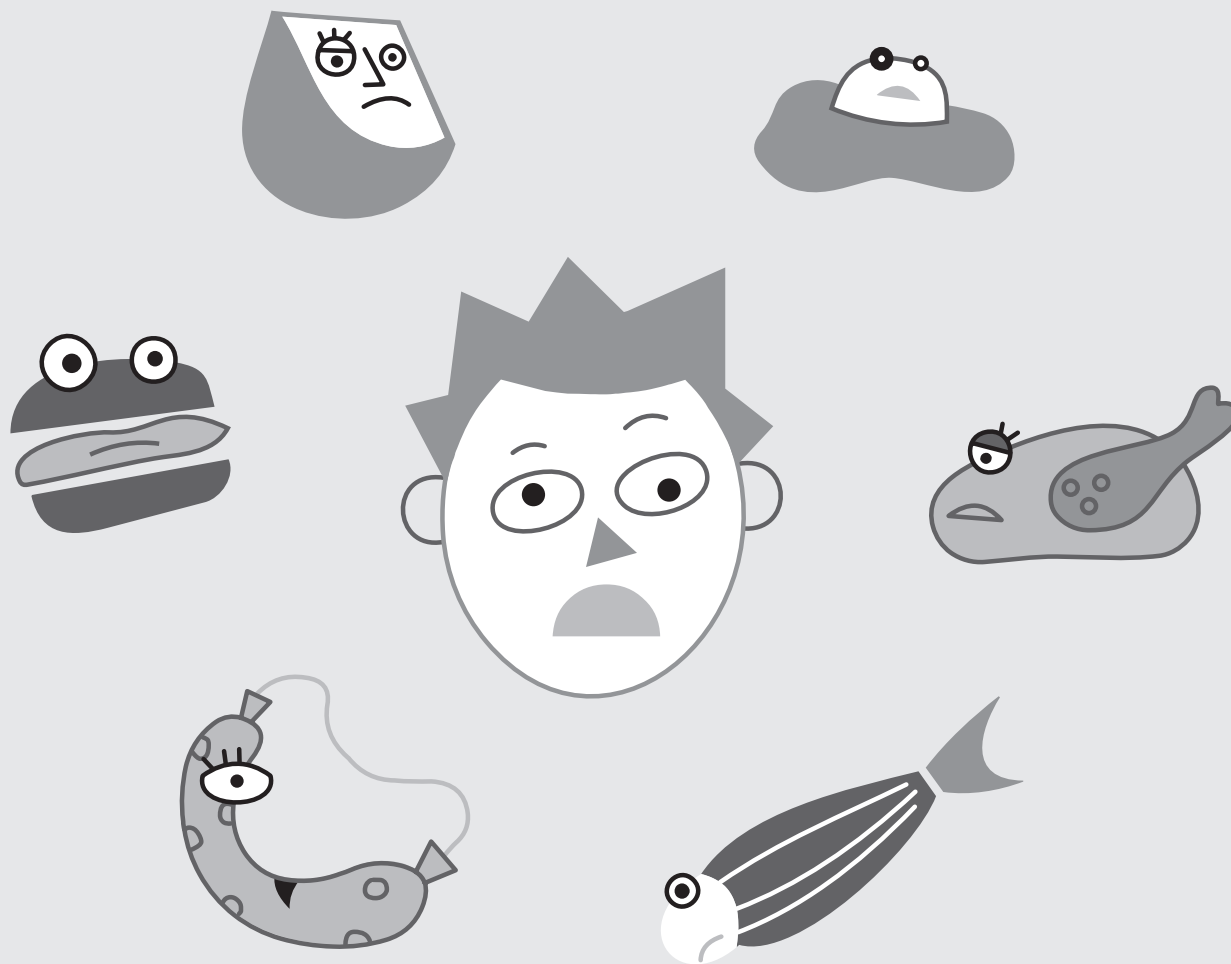
El capità PKU

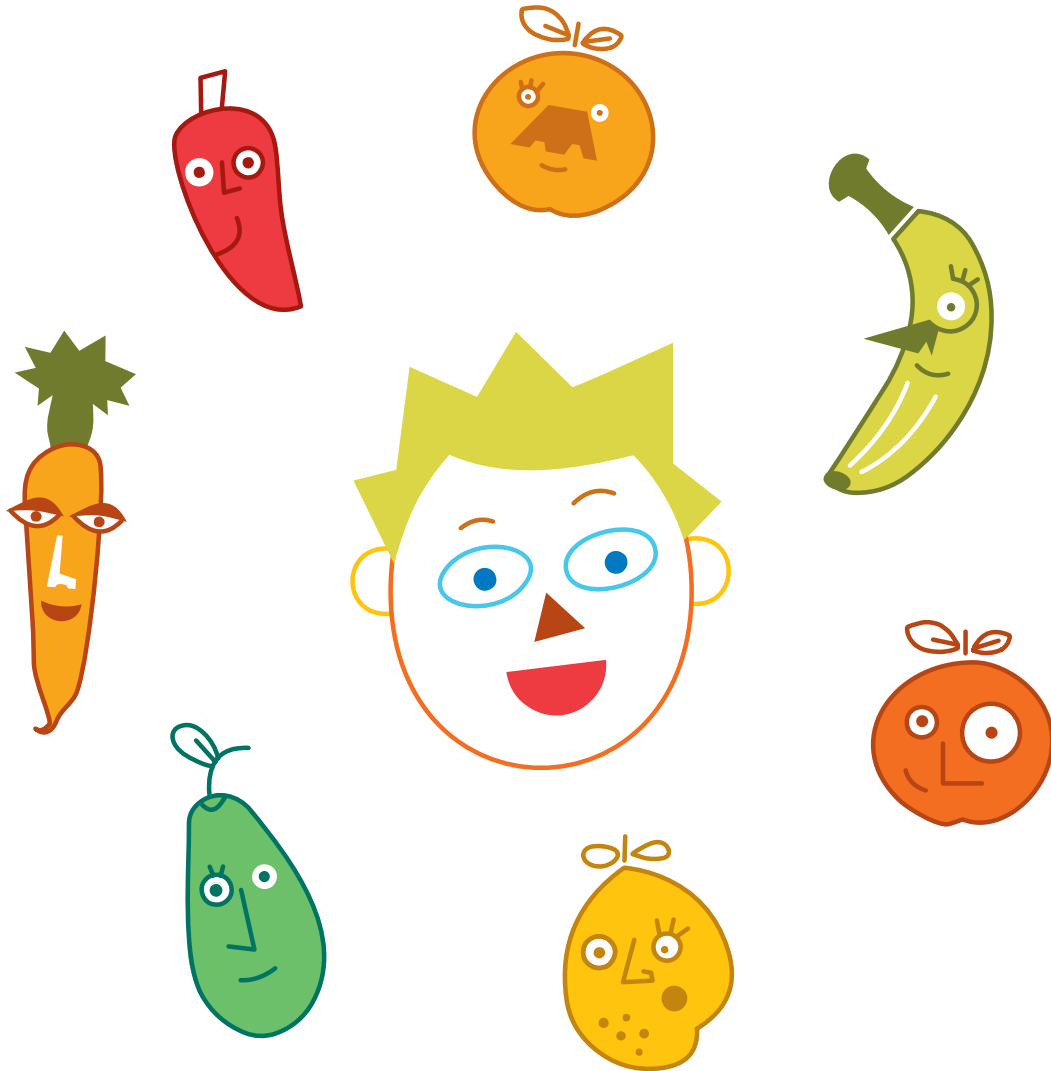
El capità PKU

Idea original: Unitat de Malalties Metabòliques. Hospital Sant Joan de Déu.
Patrocinat per SHS-Nutricia. Adaptació i textos: Lola Barceló Morte.
Il·lustracions: jo-oh. Disseny gràfic: Cristina Crexells Sender.

Hi havia una vegada un nen diferent, que no podia menjar ni ou ferrat, ni croquetes de pollastre, ni hamburgueses, ni peix...

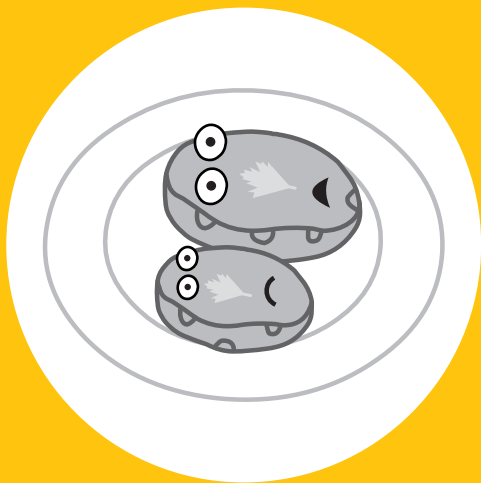

Aquest nen es deia Martí i només menjava coses de colors: taronges, tomàquets, pebrots, pastanagues, mongetes tendres...

A l'escola el millor amic d'en Martí era l'Ahmed. Sempre seien plegats al menjador.

- I tu, per què mai no menges hamburgueses? –li va preguntar un dia l'Ahmed.
- Perquè no em van bé. Em fan posar malalt.
- Doncs jo no puc beure llet, perquè se m'infla la cara i em fa venir coïssor a tot el cos –va dir l'Ahmed.
- I això per què? –va preguntar el Martí tot encuriós.
- Sóc al·lèrgic a la llet.
- Doncs jo no puc menjar hamburgueses perquè sóc PKU.
- Què vol dir PKU? –va preguntar l'Ahmed.
- No ho sé... –i va arronsar les espatlles.

Aquell dia quan tornaven cap a casa en tren, el Martí va preguntar a la mare:

- Què és PKU?
- És una malaltia.
- I com és que jo la tinc si no estic malalt?

La mare del Martí el va fer mirar per una finestra del tren.

- Veus les vies dels trens? El teu cos està ple de vies per on circulen trens carregats amb menjar.
- I on ho porten?
- A una mena de forns on transformen el menjar en maons de diferents tipus per construir cada part del teu cos i fer-te créixer.
- I com transporten els maons?
- En trens especials segons el tipus de maó. Quan un tren arriba a la seva destinació, descarreguen els maons i, apa! a aixecar parets, envans, escales...
- Jo vull ser ferroviari! I també vull ser paleta!

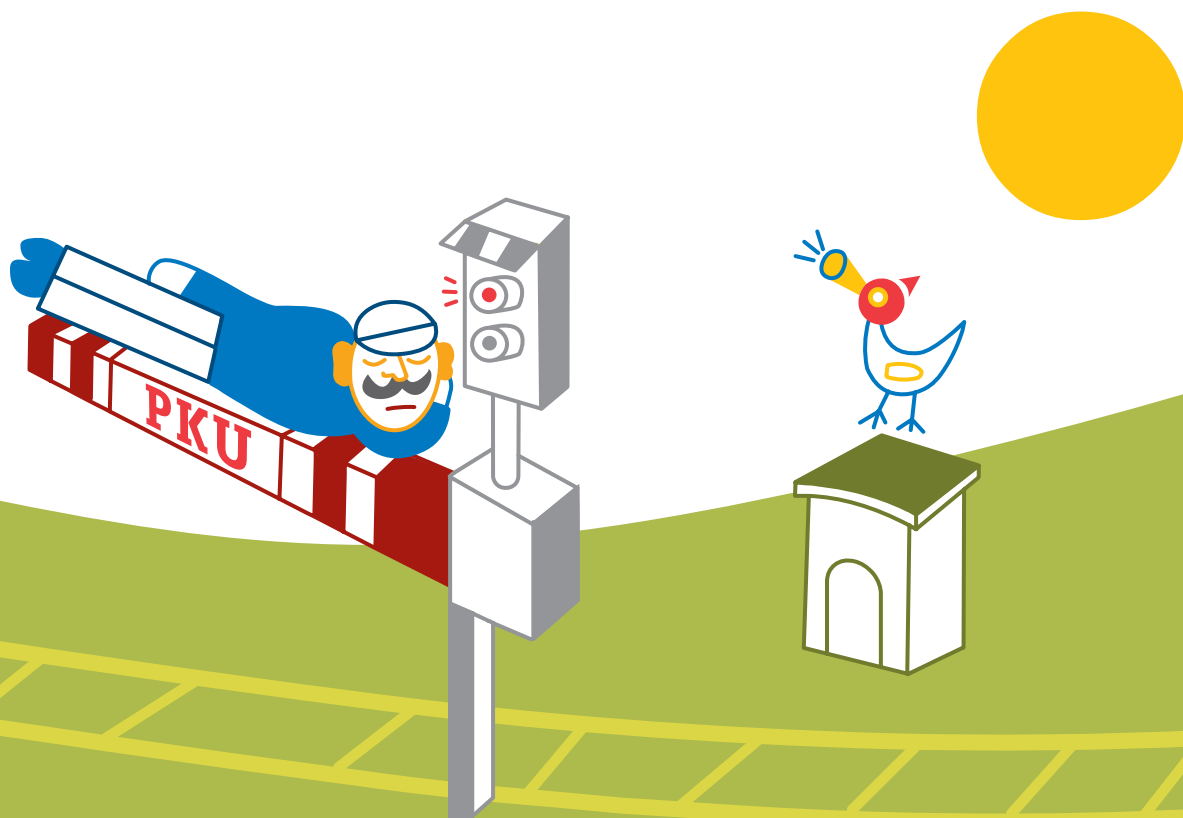
moc moc

**FENILA
LANINA**

**FENILA
LANINA**

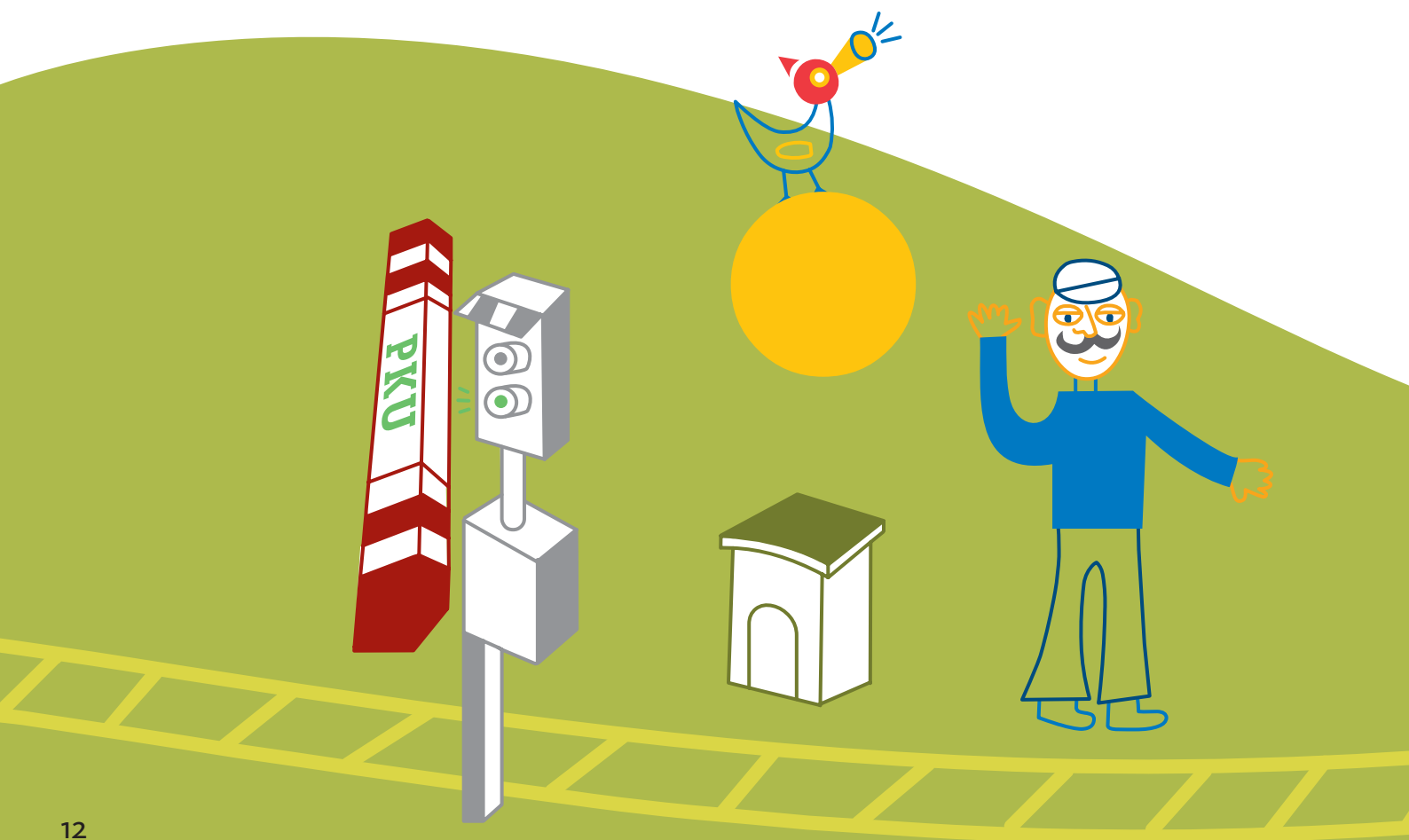
**FENILA
LANINA**

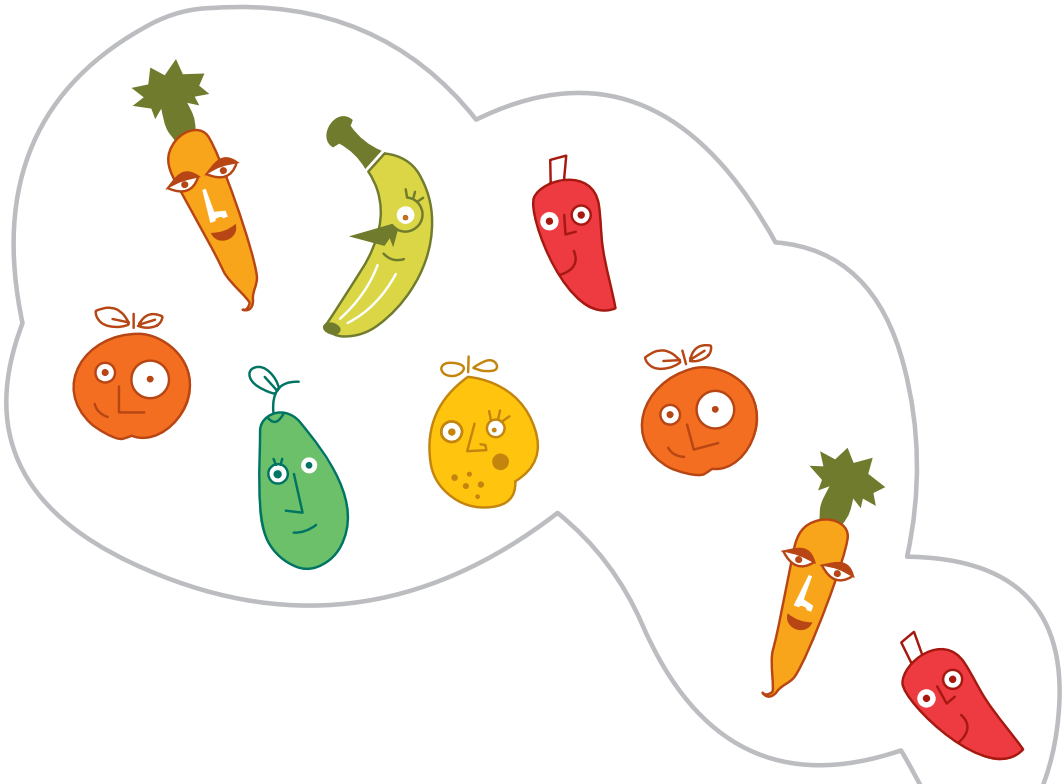
- Sí, tots treballen força bé, tret d'un ferroviari que es descuida d'obrir un pas a nivell i que no deixa passar els trens carregats amb uns maons que es diuen fenilalanina.
- Bufa! És dolent el ferroviari?
- No, només és despistat. Per culpa seva arriba un tren darrera un altre, ocupen tota la via fent cua i a tu et fan posar malalt.
- Han de treure els trens de la cua.
- Sí, però de vegades no es pot.

En Martí es va quedar en silenci. El tren es va posar un altre cop en marxa.

- Aleshores millor no tenir els maons ni els trens de la fenilalanina.
- És el que pensem nosaltres i també el metge.
- Per això no menjo ni carn ni peix ni ous?
- Justament. Si no en menges, no s'acumula la fenilalanina i tens bona salut. Tots aquests aliments en tenen molta i et fan mal.

mooc

- I és això, la PKU?
- Sí, és la barrera per a la fenilalanina!
- I els préssecs i les mongetes no en tenen de fenilalanina?
- En tenen, però molt poqueta, per això la fruita i la verdura no et fan mal, ni tampoc la pasta especial, ni el pa de midó de blat de moro o el de tapioca.

Plàtan

Mongeta

PASTANAGA

Enciam

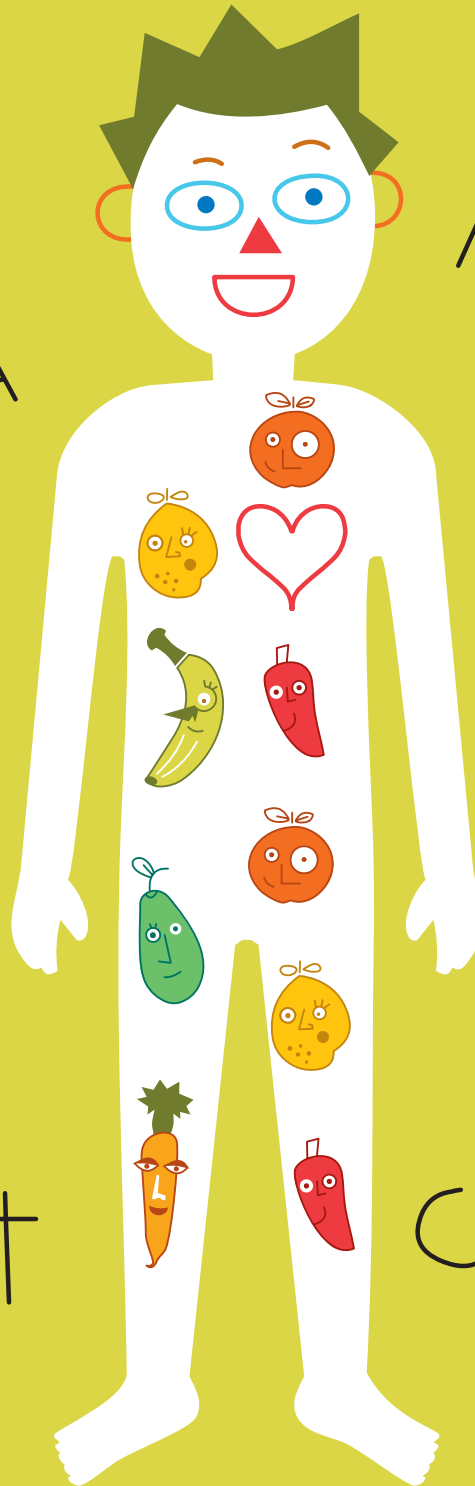
taronja

Poma

Pera

tomàquet

Carbassó

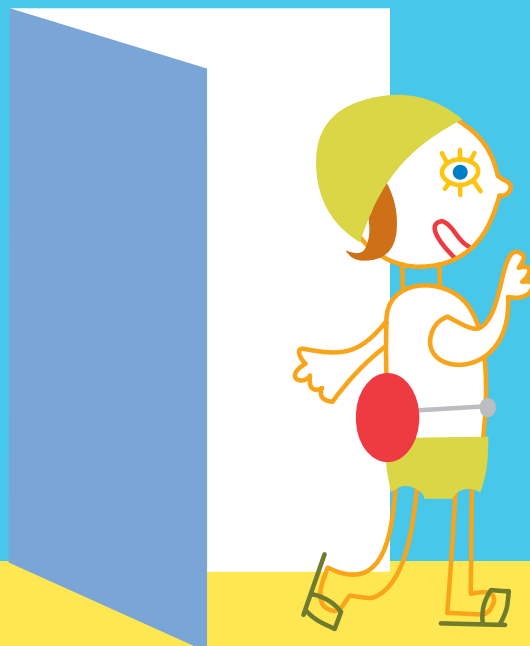

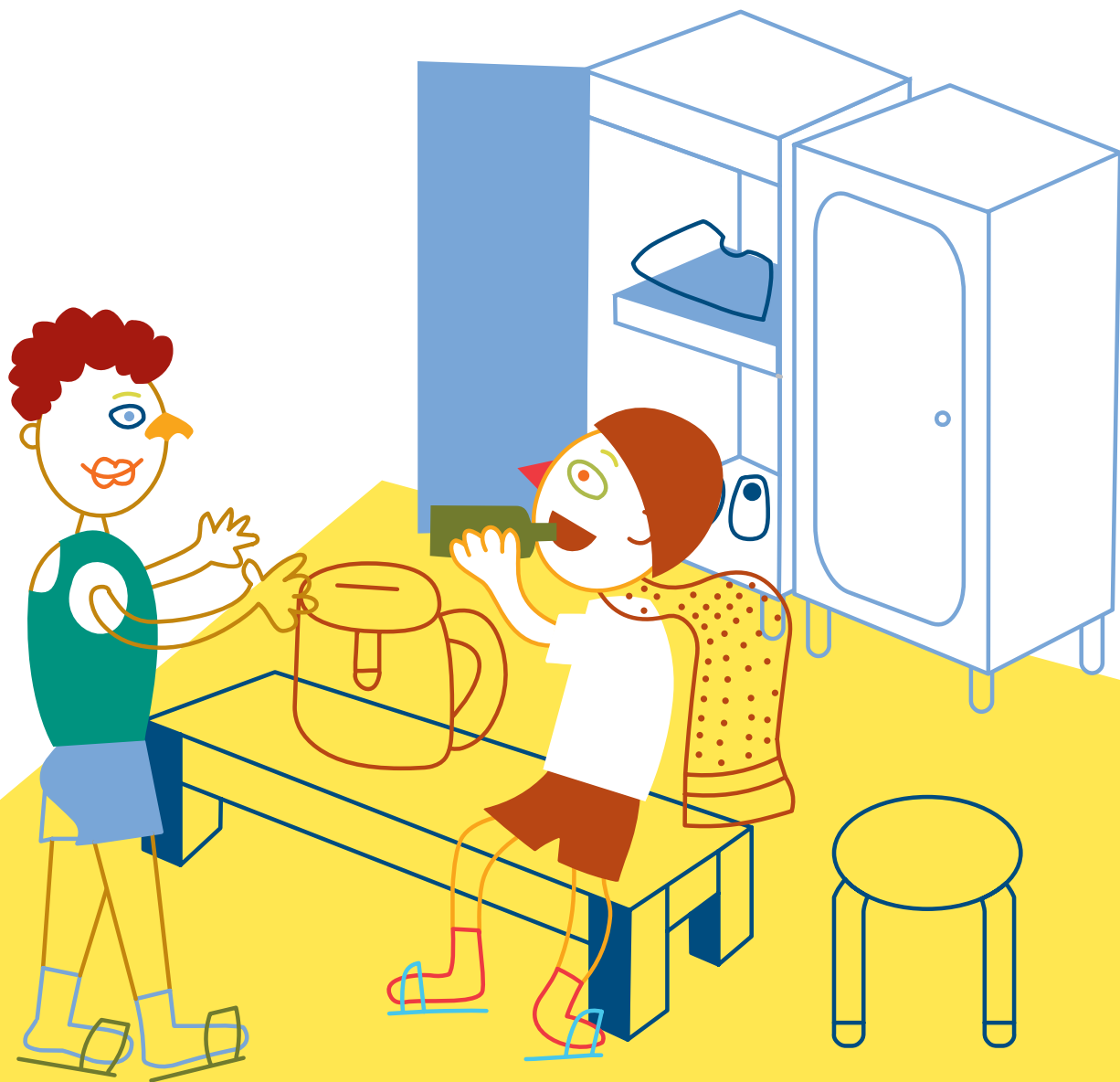
Aquella nit, abans d'adormir-se, en Martí va pensar que ara que sabia que la PKU era només una barrera i que calia evitar-la, no se sentia gens diferent. La mare era rossa i el pare, pigat; la seva germana petita, la Wang, havia nascut a la Xina i el seu millor amic tenia la pell de color torrat. Aquella nit, en Martí va somniar que era el poderós capità PKU.

L'endemà, al curset de natació, en Martí i l'Ahmed van aprendre a nedar d'esquena. Quan es van haver vestit i van sortir cap a l'escola, en Martí va obrir una cantimplora i va beure.

- Què és? –va preguntar l'Ahmed
- És el suc del capità PKU, per fer-me ben fort.
- Me'n dones?
- A tu no et cal, perquè ja menges carn.
- Va dóna-me'n una miqueta... –insistia l'Ahmed
- No, Ahmed. Només en puc prendre jo. Encara que tu siguis el meu millor amic no te'n puc donar.

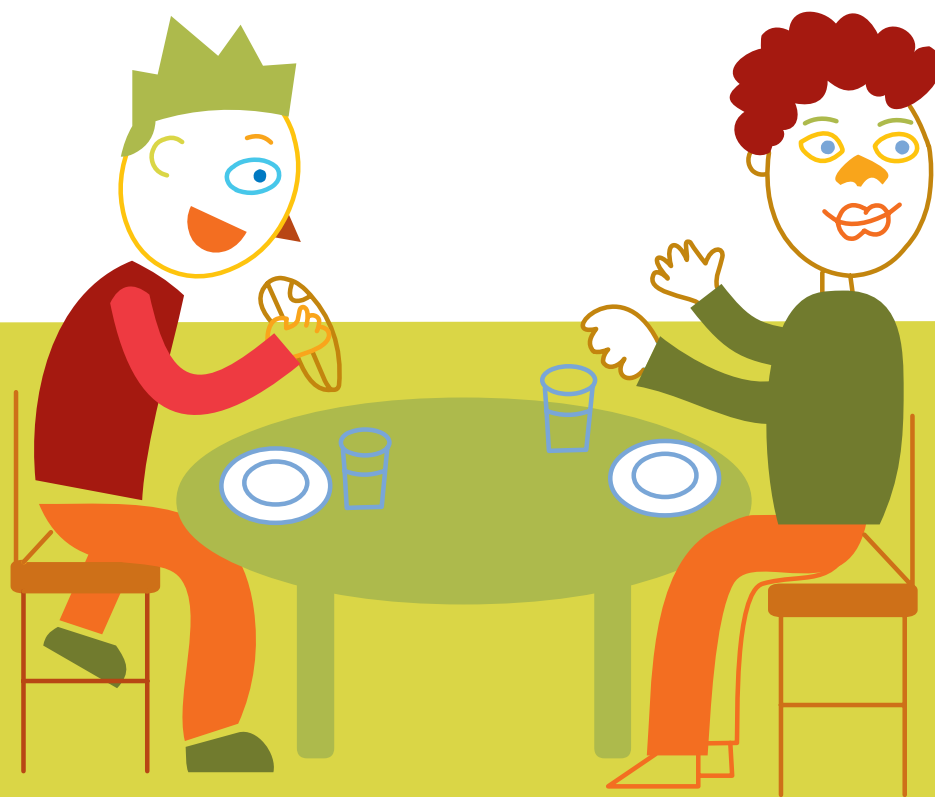

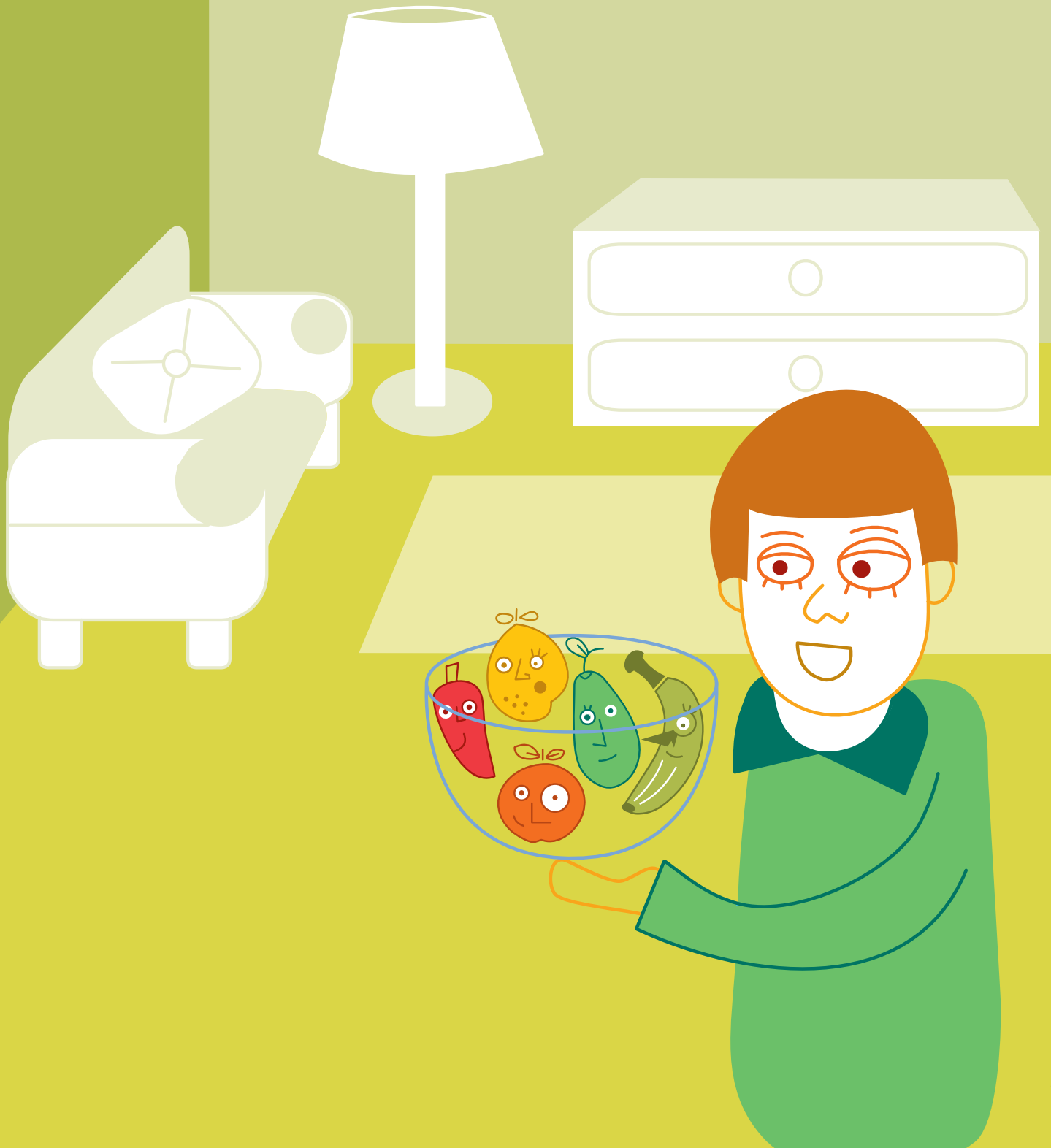
- Així que la PKU és menjar diferent per poder fer les mateixes coses? –va preguntar l'Ahmed.
- Sí, tot igual però sense la carn, que té uns maons que es diuen fenilalanina i que em fan posar malalt.

A la tarda, a la sortida de l'escola, en Martí va anar a jugar a casa de l'Ahmed. Quan van arribar-hi, el seu pare era a la cuina que preparava el berenar.

- Renteu-vos les mans. Què voleu per berenar? Va preguntar el pare.
- Jo vull un entrepà de truita, –va dir l'Ahmed.
- Jo he portat el meu entrepà d'olivada, va dir en Martí.
- Us he preparat una macedònia de fruita, en voleu?
- Sí! –van respondre tots dos nens alhora.

Aquella nit abans d'adormir-se, l'Ahmed va pensar que tothom és diferent perquè els amics es puguin reconèixer entremig de la gent.

En canvi en Martí va pensar que molt aviat faria 7 anys. La mama li havia promès dos pastissos d'aniversari: un per a ell i un altre per als amics de l'escola. Dos pastissos diferents per a una mateixa festa.

FI

El **capità PKU** és un conte per explicar què és la fenilcetonúria als infants que la pateixen, i per fer entendre als parents i amics que aquests infants poden fer una vida normal.

SHS

SHS

LÍDERES MUNDIALES EN NUTRICIÓN CLÍNICA ESPECIALIZADA